

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górska

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2015 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia:

Marka Zielińskiego

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

(...)

ur. (...)w miejscowości K.(T. (...)

syna A. i N. z domu H.

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 stycznia 2014 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jadąc ul. (...) a ul. (...)

tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego A. Z. za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 28 stycznia 2014 roku;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 313/14

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 28 stycznia 2014r., około godz. 3.00, A. Z., który wcześniej spożywał alkohol, jechał samochodem marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...) a N. we W.. Samochód zarejestrowany był na syna żony A. Z. – A. S. (1), który wcześniej tego dnia mu go pożyczył.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. Z. – k. 14, 100, zeznania świadka A. S.-skiego – k. 19, 101).

Funkcjonariusze Policji: R. B. i B. W. (1), którzy otrzymali informacje o nietrzeźwym kierującym, udali się w miejsce gdzie miał się on poruszać samochodem. Policjanci zatrzymali A. Z. do kontroli. Z uwagi na okoliczność, iż od mężczyzny wyczuwalna była silna woń alkoholu, został on zatrzymany i przewieziony do KP W., gdzie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwszy wynik wynosił 0,96 mg/l, drugi, zaś – 0,82 mg/l.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. Z. – k. 14 - 15, 100, zeznania B. W. go – k. 45, 101, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2).

Oskarżony A. Z.– obywatel T. (...) - to trzydziestopięcioletni bezdzietny żonaty mężczyzna.

A. Z. uzyskał wykształcenie średnie i jest z zawodu historykiem. Obecnie zatrudniony jest w barze jako kasjer, z którego do tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 2000 zł.

Oskarżony nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był też wcześniej karany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12 - 13,99, dane o karalności – k. 35, dane osobopoznawcze – k. 36).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składał wyjaśnienia i wielokrotnie wyrażał skruchę.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznie spójne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k.14 - 15, 100), jakie złożył w toku postępowania. A. Z. przyznał się wtedy do popełnienia zarzucanego mu czynu, a podczas rozprawy dnia 6 maja 2015r. wyjaśnił ostatecznie, iż wiedział, że w Polsce jazda samochodem w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem, o czym powziął wiadomość mieszkając w Polsce.

Sąd dał też wiarę logicznym i obiektywnym zeznaniom świadka B. W. (1) (k. 45, 101) – funkcjonariusza Policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego. Świadek stwierdził w szczególności, iż pojazd, którym poruszał się A. Z. został zatrzymany do kontroli. Wobec wyczuwalnej od kierującego silnej woni alkoholu, zdecydowano się przewieźć go na komisariat, a następnie poddać badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Funkcjonariusz podał też – spójnie z wynikami wykazywanymi przez urządzenie do kontrolno – ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu - stopień nietrzeźwości oskarżonego.

W toku postępowania w sprawie wykorzystano też szczere zeznania właściciela samochodu marki D. (...), jakim w dniu zdarzenia poruszał się oskarżony – A. S. (1) (k. 19, 101), który przyznał, że dnia 28 stycznia 2014r. pożyczył mężowi swojej matki swój samochód. Nie miał, natomiast, innych szczegółów zdarzenia.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd wykorzystał także protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2), na podstawie którego ustalono stopień nietrzeźwości A. Z., jak również dane o karalności oskarżonego (k.35), zaświadczające o jego uprzedniej karalności. Wykorzystano też sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przez to uznane za wiarygodne, dane osobopoznawcze (k.36), które umożliwiły weryfikację podawanych przez oskarżonego szczegółów odnoszących się do jego stanu majątkowego i rodzinnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż A. Z. w dniu 28 stycznia 2014 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jadąc ul. (...) a ul. (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 14 – 15, 100), zeznań świadka B. W. (k. 45, 101), jak też protokołu urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2), nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 28 stycznia 2014r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości Jak wykazało, bowiem, badanie alkometrem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała, bowiem 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół opisywanego badania. Jak wyjaśnił A. Z., miał on świadomość swojej ni-trzeźwości. Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu A. Z. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył w szczególności, iż oskarżony poruszał się samochodem w godzinach nocnych, lecz z uwagi na znaczny stopień nietrzeźwości swoim zachowaniem stwarzał duże zagrożenie dla pozostałych użytkowników drogi.

Nadto stwierdzono, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Co więcej, Sąd dostrzegł zachodzącą wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, w związku z czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary zawieszono warunkowo na okres dwóch lat próby. Zwrócono, bowiem, uwagę, że oskarżony który ma stałą pracę nie był wcześniej karany, a w toku postępowania wielokrotnie wyrażał skruchę.

Co więcej, w stosunku do oskarżonego orzeczono też środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat. Przesłanką jego stosowania, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). Zauważyć przy tym należy, iż oskarżony, który dnia 28 stycznia 2014r. kierował samochodem posiadając aż 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, mógłby stworzyć w przyszłości takie samo zagrożenie kierując jakimkolwiek innym pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie oskarżonemu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając, natomiast, na uwadze uzmysłowienie oskarżonemu, że poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości kreował zagrożenie nie tylko dla siebie, ale i innych uczestników ruchu, Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego także świadczenie pieniężne, którego wysokość ustalił na 200 zł.

Realizując, natomiast, dyspozycję art. 63 k.k., Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie (zatrzymania).

Mając, zaś, na względzie skomplikowaną sytuację majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym, od opłaty.